

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 77 • nummer 2 • februari 2022

INHOUD

<i>Liefde, in Christus geopenbaard (gedicht)</i>	<i>25</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (14)</i>	<i>26</i>
<i>Christus, onze Redder (2)</i>	<i>30</i>
<i>Vader en zoon in Genesis 22 (2, slot)</i>	<i>32</i>
<i>Symbolen voor het Woord van God (5)</i>	<i>36</i>
<i>Volg Mij</i>	<i>39</i>
<i>Inwendige holte ontdekt!</i>	<i>40</i>
<i>Het geheim van vrede</i>	<i>42</i>
<i>God en Jezus? Een open brief aan medegelovigen</i>	<i>43</i>

Vertellingen uit de Bijbel

Met de Bijbel het jaar door – het Oude & het Nieuwe Testament

Indicatie van de leeftijd: voorlezen: vanaf plm. 6 jaar;
zelf lezen: 8-12 jaar

240 spannende vertellingen uit het Oude Testament laten jou zien wat God lang geleden heeft gedaan en wat mensen toen met Hem meemaakten. 125 spannende vertellingen uit het Nieuwe Testament laten je zien hoe Gods plan vervuld werd doordat Jezus Christus op de aarde kwam en stierf voor onze zonden. Daarnaast vertellen ze over het ontstaan en de opdracht van de Gemeente van Christus. Hij is de Redder in Wie we moeten geloven om voor eeuwig behouden te worden; Hij is de Zaligmaker en Heere, Die wij hier op aarde mogen liefhebben, volgen en dienen.

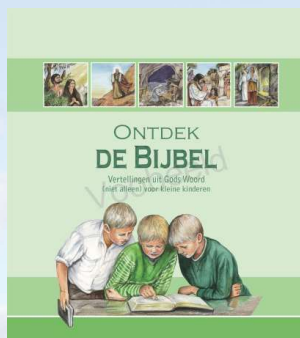
Deze Bijbelverhalen zijn aangevuld met kleurrijke afbeeldingen; ze helpen je om God en Zijn plan voor ieder van ons beter te leren kennen. Om de Bijbelse waarheden beter te helpen begrijpen, worden je telkens na een verhaal ook drie vragen gesteld.

365 dagen – 365 vertellingen – 365 afbeeldingen – 365 x 3 vragen om over na te denken – 6 landkaarten.

Bestelcode: 5535

834 pagina's, full colour

Prijs: € 25,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Liefde, in Christus geopenbaard

De Zoon van al Gods welbehagen,
Die tot ons heil op aarde kwam,
volbracht het plan van de verlossing
als het door God gegeven Lam.
God zond Zijn Zoon naar deze aarde,
Die ons de Vader heeft verklaard.
Al wat Hij van Hem zag en hoorde,
heeft Hij volmaakt geopenbaard.

Hun die Hem hebben aangenomen,
gaf God het recht Zijn kind te zijn.
Omdat ze uit Hem zijn geboren,
ziet Hij in Christus hen als rein.
O, wat een liefde van de Vader,
in Christus ons geopenbaard!
De Vader zoekt wie Hem aanbidden
in geest en waarheid hier op aard'.

G. Fidler

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (14)

Twee wegen – twee doelen

In Romeinen 6:20-21 vinden we nu de vrucht van het leven van een ongelovige en zijn einde als een *waarschuwing* voor ons, terwijl we in vers 22 de vrucht en het einde van de gelovige als *bemoediging* voor ons zien. Er wordt in vers 20 gezegd: 'Want toen u slaven van de zonde was, was u vrij ten opzichte van de gerechtigheid'. Wat betekent het om vrij te zijn ten opzichte van de gerechtigheid? Dat betekent niets anders dan dat we geen betrekking meer tot de gerechtigheid hebben. We wilden niet rechtvaardig, maar in ongerechtigheid leven. Dat was vroeger zo, toen we zondaars waren. De vrucht van deze onrechtvaardige wandel is schaamte, droefheid en dood (vs. 21). Wilt u daar weer naar terug? Dat zou het gevolg zijn, wanneer we onder de genade zouden zondigen.

In tegenstelling daarmee zijn we nu 'van de zonde vrijgemaakt en slaven van God geworden' (vs. 22). Het is belangrijk om erop te letten dat het niet zo is dat we van de gerechtigheid vrijgemaakt waren omdat dat iets zou zijn wat God gedaan zou hebben – en dat is ondenkbaar. Maar Hij heeft ons van de zonde verlost zodat we geen betrekking meer tot haar hebben. In plaats daarvan zijn we aan God dienstbaar gemaakt. Deze uitspraak vormt eigenlijk het hoogtepunt van dit gedeelte. We ervaren nu de intiemste betrekkingen tot de grote God. We wijden ons aan Hem met alle krachten van lichaam en ziel. Door de Heilige Geest weten we wat Zijn wil is en door de genade doen we deze wil uit liefde. Deze gehoorzaamheid kent geen grenzen. De wet daarentegen geeft grenzen aan. In Johannes 8:29 lezen we dat de Heere Jezus altijd deed wat Zijn Vader behaagde. Dat is het kenmerk van een ware dienaar van God!

Vroeger, toen we nog onder de wet waren, brachten we geen vruchten voor Gods aangezicht, maar nu hebben we de 'vrucht tot heiliging', deze vrucht van de Geest met haar negenvoudige uitwerking (verg. Gal. 5:22). Het gaat hier *niet* om de heiligheid die we vanuit onze *positie* bezitten¹, maar om de praktijk. We moeten *praktisch* geheiligd worden. Hoe bereiken we dat? **We bereiken dat door ons met de Heere Jezus bezig te houden, hoe Hij op aarde heeft geleefd en hoe Hij nu in de hemel is.** Als we ons bijvoorbeeld met Filippi 2 bezighouden, dan zien we daar Zijn karakter, wat Hem hier als Mens op aarde kenmerkte. Zijn leven en Zijn lijden verwarmen onze harten voor Hem, ze geven ons toeneiging tot Hem en ze winnen onze harten voor Hem. Zo vrezden we Hem. En als we ons met de verheerlijkte Heere in de hemel bezighouden, krijgen we kracht en energie om te leven in praktische heiliging. 'Zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is' (Kol. 3:1; verg. ook Fil. 3). Dan zal gebeuren wat Paulus in 2 Korinthe 3:18 schrijft: 'Wij allen, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van [de] Heere aanschouwen, worden *naar* hetzelfde beeld veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door [de] Heere, [de] Geest'. Daardoor krijgen we zicht op Gods gedachten, want 'Zijn verbond maakt Hij hun bekend' (Ps. 25:14). Een leven in de vreze Gods geeft ons kennis van Gods doen en laten. Dat was bijvoorbeeld bij Abraham het geval, maar het tegendeel zien we bij Lot.

Hiervoor hebben we echter de juiste voeding nodig. We kunnen noch de nieuwe noch de oude natuur voeden. Een voorbeeld: Een adelaar en een wilde hond worden aan elkaar vastgeketend. De hond wil, door zijn natuur aangespoord, in de modder rommelen, maar de adelaar wil, eveneens door zijn natuur aangespoord, vliegen. Nu komt het erop aan wie er sterker is. Is de adelaar goed gevoed, dan kan hij de hond overwinnen en de lucht in vlie-

¹ Aangaande onze positie 'zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en altijd gebracht' (Hebr. 10:10). Ook het nieuwe leven wordt niet geheiligd, maar het is heilig.

gen, anders moet hij de neigingen van de hond volgen. Zo is het ook bij ons. Onze oude natuur, de wilde hond, wil 'in de modder rommelen' en de nieuwe natuur, de adelaar, wil vliegen. Wie van de twee voeden wij?

Wie voedt u: de adelaar of de hond?

We moeten de adelaar voeden en ervoor zorgen dat de hond geen eten krijgt. Christus en Zijn Woord versterken de nieuwe natuur, terwijl de wereld en haar bezigheden het vlees voeden. 'Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld' (1 Joh.

2:16). De dingen uit de wereld voeden het vlees. Maar wanneer we ons bezighouden met Christus, wordt de nieuwe mens gevoed, vrezen we Hem en 'vliegen' we.

Nu op aarde brengen we 'vrucht tot heiliging' (vs. 22) voort en in de toekomst bezitten we 'het eeuwige leven' (vs. 23). Een heilig leven kenmerkt zich door eenvoud; het gaat niet om spectaculaire dingen. Als jonge mensen bijvoorbeeld hun weg in reinheid gaan, is dat een vrucht van heiliging. Zo'n weg gegaan in heiligheid eindigt in de hemel, in het eeuwige leven. Dat is typisch Paulus. Hij ziet het eeuwige leven vrijwel altijd als een toekomstig iets, waar we zullen binnengaan en waarin dit leven zich volledig kan ontvouwen. De Heere Jezus zal 'het lichaam van onze vernedering veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid' (Fil. 3:21).

In vers 23 worden de beide uitkomsten nog één keer duidelijk tegenover elkaar geplaatst: dood en leven. Voor de natuurlijke

mens is het de dood: 'Want het loon van de zonde is de dood'. Daarin zit de eeuwige scheiding van de ziel en God. Dat heeft een ieder van ons verdiend, het is het loon op de zonde. Maar de uitkomst van Gods kant is een geschenk. Dat is niet verdiend. **Het is 'de genadegave van God', het eeuwige leven. Deze gift heeft God ons uit genade geschonken en wel vandaag al.** Hier ziet Paulus – anders dan in vers 22 – het eeuwige leven als een huidig bezit. Zo wordt het ons ook door Johannes voorgehouden: 'Wie de Zoon heeft, die heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet' (1 Joh. 5:12). Wij hebben de Zoon en daarom ook het leven en wel op dit moment. Dit leven is namelijk een voorwaarde voor het feit dat we nu al gemeenschap kunnen hebben met onze God en Vader: 'want het leven is [in Christus] geopenbaard en wij hebben het gezien, en wij getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard; wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook *u* met ons gemeenschap zou hebben. Onze gemeenschap nu is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus' (1 Joh. 1:2-3). Het huidige bezit van het eeuwige leven is een voorwaarde voor het genot van de gemeenschap met de Goddelijke Personen. Het is *nu* ons deel en dat betekent niets anders dan *Christus* te hebben, Die het eeuwige leven is (1 Joh. 5:20). Omdat het eeuwige leven in Christus is, kunnen we het niet verliezen en kan het niet van ons afgenomen worden.

Hier vinden we de aansluiting met hoofdstuk 5:21, waar staat: 'opdat ... zo ook de genade zou heersen door gerechtigheid tot [het] eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere'. We krijgen niet meer de dood als loon op de zonde, maar het eeuwige leven! Wie zou er dan nog één keer vrijwillig onder de macht van de zonde willen komen, die toch alleen de dood tot gevolg heeft? Dan kunnen we de apostel Paulus alleen maar na spreken: Volstrekt niet! Onder geen voorwaarde!

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

Christus, onze Redder (2)

Het is de heerlijkheid van de Persoon van Christus dat Hij God én Mens is, dat Hij in Zijn Persoon en wezen God én Mens is. Deze waarheid is de grondslag voor de redding en bepaalt het karakter ervan.

Wat een omvangrijk terrein van overdenking wordt er zo voor ons geopend! Als we Christus volgen op Zijn weg over de aarde, van de kribbe in Bethlehem naar het kruis op Golgotha, zien we hoe het menselijke én het Goddelijke zich in Hem openbaart.

Zijn Mensheid

We kunnen er niet aan twifelen dat Hij *Mens* was als wij Hem zien in Zijn nederige voorkomen, 'zo geschonden was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte, meer dan van andere mensenkinderen' (Jes. 52:14). We merken Hem op in Zijn omgang met Zijn discipelen. We zien Hem als Hij moe is, als Hij rust, eet en drinkt en huilt met hen die huilen (Joh. 11). We zien Hem als Hij vermoeid in het achterschip op een kussen ligt te slapen (Mark. 4:38). Toen Zijn discipelen het zagen, stonden zij versteld en zelfs dat was een bewijs van Zijn Mens-zijn. Maar hun zienswijze maakte hen blind voor *Wie* Hij werkelijk was.

Zijn Godheid

Voor het oog van Gods kinderen is ook de andere kant – Zijn *Godheid* – duidelijk zichtbaar. Wie anders dan God zou de meelaatse kunnen reinigen, de ogen van de blinden openen, doden tot leven wekken en de wind en de golven beheersen? Als Filipus Hem vraagt: 'Toon ons de Vader', dan antwoordt de Heere hem daarom: 'Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken. Geloof

Mij dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; *en zo niet, geloof Mij om de werken zelf*' (Joh. 14:9-11).

En wat Hij *was* – wat in de Bijbel over Hem onderwezen wordt – is zo mogelijk nog overtuigender. 'In het begin was het Woord; en het Woord was bij God; en het Woord was God' (Joh. 1:1). 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft [Hem] verklaard' (Joh. 1:18). Van Hem wordt gezegd dat Hij 'de uitstraling is van Zijn [d.i. Gods] heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen' (Hebr. 1:3).

In een andere Brief wordt Hij beschreven als 'het beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van de hele schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten: alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen en alle dingen bestaan samen door Hem' (Kol. 1:15-17).

Laten we ook eens nadenken over Zijn eigen woorden: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). 'Ik en de Vader zijn één' (Joh. 10:30). 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: vóór Abraham werd, ben Ik' (Joh. 8:58). Wie kan eraan twifelen dat Hij er terecht aanspraak op maakte God te zijn?²

We kunnen God niet vaak genoeg danken voor de vier Evangelien, waarin deze twee aspecten van de Persoon van Christus samenvloeien. Ze zijn hierin van alle Bijbelboeken het meest diepgaand, omdat ze de ontvouwing bevatten van die ene God en Mens in één Persoon. De beschrijvingen van gebeurtenissen zijn oppervlakkig gezien eenvoudig. Maar door de Geest van

² Wanneer het gaat om de bewijzen van de Godheid van de Heere Jezus, meen ik: als je alles aanneemt wat Hij verklaart, móet je wel tot de overtuiging komen dat Hij God is, want als wij in Hem geloven, bij Hem komen, Hem liefhebben en Hem dienen zoals Hij dat van ons vraagt, dan erkennen wij daardoor dat Hij God is. Als Hij alleen Mens was, zou Hij dat niet van ons kunnen vragen of aanvaarden.

God geleid ontdekken we dat er diepten zijn die we nooit hadden verwacht. We moeten onze blik erop slaan en erop laten rusten, dan zullen we schatten vinden die daarin zijn opgeslagen.

Hoe meer we vertrouwd raken met de inhoud, hoe meer we onder de indruk zullen komen van de majesteit van de Persoon van Christus – als de God en Mens in één Persoon, God geopenbaard in het vlees. We mogen nooit vergeten dat er geen vastigheid kan zijn, geen stevig fundament, als er ook maar enige onzekerheid bestaat ten opzichte van de Persoon van onze Redder.

Iemand heeft eens gezegd: 'De pilaren van de aarde rusten op de Man Die veracht, bespuwd en gekruisigd werd!' Wat een kracht geeft het aan de ziel om dat te kunnen zeggen. Het is de kennis van *Wie* Hij is – dat is niet minder belangrijk dan wat Hij gedaan heeft, misschien zelfs wel belangrijker – die ons hart brengt tot vertrouwen, bewondering en lofprijzing, want Hij is werkelijk 'God over alles, gezegend tot in eeuwigheid. Amen' (Rom. 9:5).

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Vader en zoon in Genesis 22 (2, slot)

Bemoedigingen voor ouders

5. De aanwezigheid van ouders

Op weg naar Moria spreekt Izak zijn vader aan. Hij zegt 'mijn vader' en Abraham antwoordt: 'Zie, hier ben ik, mijn zoon'. Voordat Izak een wens of vraag kan uiten, verzekert Abraham hem er op die manier van dat hij er als vader voor hem is.

Dat doet ons denken aan een belofte van de Heere Jezus. In Ezechiël 34:11 staat: 'Zie, Ik zal Zelf naar Mijn schapen vragen en naar ze op zoek gaan'. Voor de relatie met onze kinderen kunnen we daar drie toepassingen op maken: ten eerste moeten we er voor onze kinderen zijn als ze ons nodig hebben, ten tweede moeten we echte interesse laten voelen en ten derde moeten we bereid zijn om hen te helpen.

De vraag is of we als ouders deze bereidwilligheid hebben. Zijn we er voor onze kinderen als ze hulp nodig hebben? Weten onze kinderen dat wij een betrouwbaar en beschikbaar aanspreekpunt zijn? Of zijn ze door ons egoïstische gedrag gewend om naar anderen te gaan als ze iemand nodig hebben die er voor hen is? Ons huis moet een toevlucht zijn voor onze kinderen. Het moet een plaats zijn waar warmte en geborgenheid is en waar kinderen zich thuis voelen en zich begrepen voelen. Dat dit een uitdaging is in onze hectische en veeleisende tijd, is duidelijk, want daarvoor hebben we dat nodig waarvan we het minste hebben: tijd!

6. Een gemeenschappelijke weg

We lezen twee keer in dit Goddelijk geïnspireerde verslag dat Abraham en Izak samengingen. Abraham ging niet zonder Izak en Izak ging niet zonder Abraham. Die twee hadden een gemeenschappelijk doel voor ogen. Het initiatief kwam van Abraham.

Ouders en kinderen vormen naar Gods gedachten één huisgezin. Het is voor de relatie van ouders en kinderen onmisbaar dat we dan ook gemeenschappelijke wegen gaan. Dat betekent niet dat we alles samen moeten doen. Dat gaat gewoon niet. Kinderen gaan naar school en ouders hebben hun eigen bezigheden. Kinderen moeten hun eigen profiel ontwikkelen. Maar toch is het belangrijk dat ouders en kinderen iets samen ondernemen.

Vader en moeder moeten daarvoor het initiatief nemen en voor gemeenschappelijke activiteiten zorgen. Dat kan bijvoorbeeld 's avonds, in het weekend en natuurlijk ook op vakantie zijn.

We kunnen niet ontkennen dat het in onze hectische tijd erg moeilijk geworden is om tijd te vinden voor deze dingen. Toch zouden we moeten proberen om dergelijke tijden te vinden waar we samen met onze kinderen iets kunnen doen. Soms moeten we dan afzien van iets wat we eigenlijk liever wilden doen. Boven alles moeten we onze kinderen leren om samen met ons de weg te gaan, achter de Heere Jezus aan. Natuurlijk begint het ermee dat we hen meenemen in de tegenwoordigheid van de Heere, naar de gemeentelijke samenkomsten. Maar het betekent uiteindelijk nog veel meer. Jozua zegt tegen het volk aan het einde van zijn leven: 'Wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!' Gods gedachte is altijd 'u en uw huis'.

7. Het gemeenschappelijke gesprek

Abraham en Izak hebben de weg naar Moria niet in stilte afgelegd. Ze hebben met elkaar gesproken. Ze spraken over thema's die de zoon op het hart lagen. Izak stelde concrete vragen en Abraham antwoordde.

Voor een goede relatie tussen ouders en kinderen is het gesprek essentieel. Onze kinderen zitten met vragen. Kleine kinderen hebben vaak veel vragen en de groteren hebben vaak moeilijke vragen. Dat kost allebei tijd en energie. Maar het is de moeite waard om er tijd in te investeren. Hoewel onze tijd gekenmerkt wordt door groeiende communicatiemiddelen, wordt er in veel gezinnen juist minder met elkaar gesproken en dat hoewel het niet met elkaar spreken verwoestend is voor een relatie. Dat geldt voor het huwelijk net zoals voor het gezin.

Sommige kinderen komen vanzelf met hun vragen. Andere kinderen vragen vanuit zichzelf erg weinig of helemaal niets. In derge-

lijke gevallen is het goed wanneer we als ouders vragen stellen. Vragen openen het innerlijk. Daarom zijn vragen zo belangrijk.

De Heere Jezus heeft in Zijn leven veel vragen gesteld en tegelijk ook vele vragen beantwoord. Hij had altijd tijd. [Laten we van Hem leren](#) en zo het gesprek zoeken met onze kinderen en de communicatielijnen openhouden, want wanneer wij geen antwoorden hebben op de vragen van onze kinderen, zullen er andere mensen zijn die hun vragen beantwoorden. En of dat altijd op de manier is zoals wij het graag zouden hebben, is natuurlijk sterk de vraag...

8. Een leven voor de Heere

Op het eind legt Abraham zijn zoon Izak op het altaar en Izak staat dat toe. Hij was in elk geval geen kleine jongen meer en had zich kunnen weren. Maar daar lezen we niets over. De engel van de Heere verhinderde het uiteindelijk dat Abraham hem daadwerkelijk offerde, maar de Brief aan de Hebreëen laat zien dat God Abraham deze daad als geloofsdaad zo toerekende alsof hij zijn zoon metterdaad geofferd had.

In de Brief aan de Romeinen worden we ertoe opgeroepen om onze levens te stellen tot een levende offerande, heilig, voor God welbehaaglijk (zie Rom. 12:1-2). Dat betekent dat we ons leven ter beschikking van de Heere Jezus moeten stellen. Izak had in dat opzicht van zijn ouders geleerd. Kunnen onze kinderen dit van ons leren? Groeien ze op tot jonge mensen die met de wens leven om hun Heere te dienen en zich door Hem te laten gebruiken? Dan is elke investering in de opvoeding de moeite meer dan waard geweest!

Het verhaal in Genesis 22 eindigt ermee dat Abraham en Izak samen terugkeren en met elkaar naar Berseba reizen. Maar dan verandert de berichtgeving en lezen we alleen nog over Abraham: 'En Abraham bleef in Berseba wonen'; over Izak lezen we

hier niets meer. Waar was Izak gebleven? We weten het niet. Vanaf nu schrijft hij zijn eigen geschiedenis.

Toch kunnen we van dit gedeelte leren: kinderen zijn geleend geluk. De dag komt immers dat we hen als ouders moeten loslaten op hun eigen zelfstandige weg. De vraag blijft dan wat ze hebben kunnen meenemen. Hebben ze een thuis met een geestelijke atmosfeer beleefd? Of denken ze niet graag terug aan hun ouderlijke huis? Voor het samenleven van ouders met kinderen krijgen we normaal gezien maar één kans. Laten we die kans niet missen, maar er gretig gebruik van maken!

Ernst-August Bremicker

Symbolen voor het Woord van God (5)

7. Vuur

Tot nu toe hebben we ons beziggehouden met symbolen voor het Woord van God die laten zien wat dit Woord voor elk mens, voor zijn persoonlijk gebruik en nut, kan betekenen en zou moeten zijn. De vraag van onze verantwoordelijkheid was met deze visie nauw verbonden.

Maar de symbolen die we nu tegenkomen, wijzen ons niet meer op wat de Heilige Schrift *voor ons* betekent, maar op dat wat het onder ernstig gebed en bij goed gebruik *door ons voor anderen* kan zijn.

Er zijn twee soorten beloften van God voor Abraham. Allereerst: 'Ik zal u zegenen' en dan 'U zult tot een zegen zijn' voor anderen (Gen. 12:2). Dat is een principe dat door de hele Bijbel te-

rugkeert. Zo worden wij enerzijds vermaand het in ons geplante Woord met zachtmoedigheid te ontvangen (Jak. 1:21) en om ons aan het betrouwbare Woord, overeenkomstig de leer, te houden (Titus 1:9). Maar anderzijds moeten wij ook het Woord van de waarheid *recht snijden* (2 Tim. 2:15). Wij moeten het als Woord van het leven aan anderen laten zien (Fil. 2:16). Zo willen wij met hulp van de Heere de overige symbolen voor het Woord van God op ons toepassen.

Het Woord van God, dat een beoordelaar van ons hart is, dat ons licht en een lamp voor onze weg is, dat als een spiegel werkt, dat als water reinigt, dat ons voedsel biedt, dat ons rijk maakt – dit Woord wordt van binnen tot *vuur*. **Het is een vuur dat in ons hart brandt en ons dwingt de goede woorden van God aan anderen mee te delen.** Wat de bijzondere omstandigheden ook waren die David lieten zwijgen 'over het goede', hij beleed: 'Mijn hart werd heet in mijn binnenste. Een vuur ontbrandde bij mijn zuchten; toen sprak ik met mijn tong' (Ps. 39:4).

De situatie van Jeremia was anders dan die van David. Toch overwoog ook hij om te zwijgen gezien de weerstand van de spotters. 'Want het woord van de HEERE is mij tot smaad en tot schimp, de hele dag'. Maar dan breekt hij uit in die emotionele woorden: 'Zei ik: Ik zal niet aan Hem denken, ik zal niet meer spreken in Zijn Naam, dan werd het in mijn hart als brandend vuur' (Jer. 20:9). Inderdaad, zwijgen zou eenvoudiger en gemakkelijker geweest zijn. Maar het verlangen van de profeet om God in alle trouw te dienen en de liefde tot zijn volk lieten hem niet met rust. Hij *moest* spreken.

Ook vandaag zijn er veel tegenstanders die voor een trouwe gezant van God alleen een spotlach over hebben, vooral omdat de mensen liever fabeltjes dan de waarheid willen horen. Moeten wij daarom zwijgen en niet meer 'in Zijn Naam spreken'? Nee, want dat is het juist wat de duivel graag zou willen bereiken: de stem

van de waarheid tot zwijgen brengen. Laat ons gebed zijn dat God ons nog veel meer een brandend hart mag geven, zodat het ons 'onmogelijk is, van dat wat wij gezien en gehoord hebben, niet te spreken' (Hand. 4:20). En ook wanneer de mensen in de laatste dagen 'de gezonde leer niet zullen verdragen', toch is en blijft de opdracht van God onveranderd: 'Predik het Woord' (2 Tim. 4:2).

Nog eenmaal komen we het indringende symbool van het 'vuur' tegen bij de profeet Jeremia: 'Is niet Mijn woord zó, als het *vuur*, spreekt de HEERE?' (Jer. 23:29).

Er waren altijd veel valse profeten onder het volk, die leugens profeteerden en elkaar hun dromen vertelden. De HEERE zet de valse profeten tegenover de echte. Bijna onwillig gebiedt Hij: 'Laat de profeet bij wie een droom is, een droom vertellen. Laat ieder bij wie Mijn woord is, Mijn woord naar waarheid spreken. Wat heeft het stro gemeenschappelijk met het koren? spreekt de HEERE' (Jer. 23:28). En dan volgt het zojuist aangevoerde citaat, dat over het Woord van God als een *vuur* spreekt. Hoe geweldig onderscheidt het Woord van de Heere zich van de leugens en ijdele dromerijen van deze valse profeten! Het eerstgenoemde is als vuur, dat het stro van de leugensprekers zal verteren.

Ook vandaag wordt veel bedrieglijk 'in de Naam van de Heere' gesproken en is het toch uit het eigen, bedrieglijke hart van zogenaamd Christelijke dwaalleraars afkomstig. Als stro zal het in het vuur van Gods Woord geen standhouden. Laten we daarom getroost zijn! Laten we, omdat wij Zijn Woord hebben, dan ook Zijn Woord in waarheid spreken!

(Wordt vervolgd).

Chr. Briem

Volg Mij

'Hij zei tot hem: Volg Mij' (Joh. 21:19).

Hier zien we in twee woorden het pad dat een dienstknecht van Christus volgen moet: 'Volg Mij'. Als wij de Heere Jezus willen volgen, moeten wij ons oog voortdurend op Hem gericht houden; wij moeten op Zijn voetstappen letten en daarin treden. Wanneer wij, net als Petrus, de neiging hebben ons om te draaien om te zien wat een ander moet doen of hoe hij het doet, zullen we de corrigerende woorden horen: 'Wat gaat het u aan? Volgt u Mij' (Joh. 21:20-22). Dit moet onze enige grote en alles in beslag nemende bezigheid zijn, wat er ook mag gebeuren.

Wat wij werkelijk verlangen, is een verbroken wil – de ware geest van een dienstknecht die op de Meester wacht om Zijn gedachten te kennen. Dienst bestaat niet uit dit doen of dat doen, of hierheen of daarheen rennen; het is eenvoudig het doen van de wil van de Meester, wat die ook mag zijn.

'Volg Mij!' Kostbare woorden. Mogen ze in ons hart gegrift staan! Dan zullen we standvastig zijn in onze koers en effectief in onze dienst. We zullen niet afgeleid of uit evenwicht gebracht worden door de gedachten en meningen van mensen. Het kan gebeuren dat maar weinig mensen ons begrijpen of met ons meevoelen – weinigen die ons werk goedkeuren of waarderen. Dat doet er niet toe. De Meester weet het. Als een meester een van zijn dienstknechten duidelijk opdraagt om ergens naartoe te gaan en iets te doen of een bepaalde post te bezetten, dan is het zijn taak om te gaan en datgene te doen of die post te bezetten, wat zijn mededienstknechten er ook van mogen vinden. Misschien zeggen ze tegen hem dat hij ergens anders naartoe moet gaan of iets anders moet doen. Een goede dienstknecht zal niet naar

hen luisteren; hij kent de gedachten van zijn meester en zal het werk van zijn meester doen.

Mocht het meer zo zijn bij alle dienstknechten van de Heere!
Mochten wij allen duidelijker de wil van de Meester voor ons kennen en die met meer vastbeslotenheid uitvoeren!

C.H. Mackintosh

Inwendige holte ontdekt!

De piramiden van Egypte hebben een wereldwijde aantrekkingskracht. De meeste grote nieuwsmedia hebben bericht over de intrigerende vondst van een enorme holte binnen in de grote piramide van Gizeh, vlak bij Caïro. Maar ook zonder zo'n ontdekking is deze piramide altijd nieuwswaardig. Het is de laatste van de zeven wereldwonderen van de antieke wereld die nog geheel intact is. Wetenschappers hebben met behulp van een geavanceerde scanmethode (muontomografie) een grote en mysterieuze interne structuur ontdekt in de monumentale graftombe die rond 2560 v. Chr. werd gebouwd. De 30 meter lange 'holte' of 'leegte' heeft archeologen ertoe gebracht om te gaan zoeken naar aanwijzingen over het doel van de holte en wat deze zou kunnen bevatten – als er al iets in zou zitten. Volgens de onderzoekers is dit de eerste grote inwendige constructie die sinds de negentiende eeuw in de grote piramide is gevonden. 'Wat we zeker weten, is dat deze grote leegte er is, dat die indrukwekkend is, dat die niet te verwachten viel, voor zover ik weet, op grond van welke theorie dan ook', zei een van de leiders van de studie die gepubliceerd werd in het tijdschrift *Nature*. 'We stellen de vraag aan egyptologen en archeologen: wat zou het kunnen zijn?' vroeg een andere deskundige van de Universiteit van Caïro. 'Dit is absoluut de ontdekking van de eeuw', zegt archeoloog en egyptoloog en onderzoeker van National Geographic Emerging Explorer.

'Er zijn al veel hypothesen betreffende de piramide geweest, maar niemand had zelfs maar gedacht dat er zich boven de grote galerij zo'n grote leegte zou bevinden'. De belangrijkste ontdekking die verband houdt met de grote piramide sinds de jaren 1800, was deze grote gapende leegte die ontdekt werd door middel van muontografie.

Maar de belangrijkste persoonlijke ontdekking in iemands leven is de ontdekking van de innerlijke leegte – de holte – en hoe die succesvol gevuld kan worden. In het reine komen met deze lege, dorre, innerlijke woestijn is schrikwekkend moeilijk. Mensen lopen weg van de ontdekking. Zij ontkennen het 'waarom' van het bestaan van de holte. Ze blijven weglopen van hun Schepper – God.

Mensen vullen hun leven met activiteiten, pleziertjes, prestaties en ontwikkeling. Maar de knagende innerlijke leegte in de kern van hun wezen hunkert er onophoudelijk naar om gevuld te worden. Helaas leiden velen die wanhopig zijn, een verspild en vaak kort leven. Wanneer zij al hun mogelijkheden om de leegte te vullen hebben uitgeput, wenden zij zich tot gedrag dat meer zelf-destructief is.

Misschien hebt u uw onrustige, rusteloze en ontevreden gevoelens nooit gezien als een innerlijke leegte. Maar nu weet u wat het is. Als u God niet aanvaardt in de kern van uw wezen, zult u altijd een leegte hebben.

De Bijbel vertelt ons dat mensen ontworpen zijn met een innerlijk vermogen om te genieten van een intelligente en vervullende relatie met God. De zonde heeft deze relatie vernietigd. Onze zonde veroorzaakt dit verbroken contact met God en creëert de innerlijke leegte. Het grote verhaal van de Bijbel is Gods ongelooflijke en verbazingwekkende antwoord op onze zonde. Hij had ons lief en zond Zijn Zoon uit de hemel om onze persoonlijke Verlosser te zijn.

De Heere Jezus Christus stierf hier op aarde buiten de stadspoorten van Jeruzalem. De Bijbel zegt: 'God bevestigt Zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:8). **Een ware Christen is iemand die zijn innerlijke holte heeft laten vullen met de liefde van God.** Over Christenen zegt de Bijbel dat 'de liefde van God in onze harten is uitgestort' (Rom. 5:5). De Heere Jezus zei: 'Kom tot Mij ... en Ik zal u rust geven' (Matth. 11:28). 'Geloof in de Heere Jezus en u zult behouden worden' (Hand. 16:31). Wilt u uw nood erkennen en Hem toestaan om de liefde van God in uw innerlijke holte uit te storten, zodat u de vervulling zult ervaren die alleen een persoonlijke relatie met de Heere Jezus Christus kan brengen?

Uit: Toward the Mark

Het geheim van vrede

'Ik lag neer en sliep; ik ontwaakte, want de HEERE ondersteunde mij' (Ps. 3:6).

Hoe nadrukkelijk en eenvoudig! Is het zo met u gesteld, lezer? Vindt uw hart in alle moeite rust in God als uw Vader, zodat wanneer de moeiten zich vermenigvuldigen, uw geest rust ervaart, u zich neerlegt om te slapen, uw slaap zoet is, u ontwaakt en opstaat alsof alles vrede om u heen is, omdat u weet dat God er is en Hij alles beschikt? Staat Hij zo tussen u en uw moeiten en verdrukkers in? En als dat zo is, wat of wie kan u dan nog treffen?

De duizenden vijanden doen er niet toe als God er is. De Assyriër is weg voordat hij kan opstaan om moeilijkheden te veroorzaken of de dreigementen uit te voeren die, in feite, zijn bewuste vrees verraden. Wij zijn dwaas ten aanzien van moeilijkheden en beproevingen als wij ze afmeten aan onze eigen kracht in plaats van aan de kracht van God, Die voor ons is als wij de Zijnen zijn.

Wat maakt het uit als de steden van Kanaän ommuurd zouden zijn tot aan de hemel, maar de muren zouden vallen bij het blazen van een ramshoorn? Had Petrus beter op een gladde zee kunnen lopen dan op een ruwe zee? Onze wijsheid is het besef dat wij tot niets in staat zijn zonder de Heere Jezus – maar met Hem alles kunnen doen wat naar Zijn wil is.

Het geheim van de vrede is dat wij ons met Hem bezighouden omwille van Hemzelf en wij zullen vrede vinden in Hem en door Hem en meer dan overwinnaars zijn wanneer wij met moeilijkheden te maken krijgen. Het is niet zo dat wij onaantastbaar zullen zijn voor beproevingen, maar wanneer er moeiten komen, zullen we ontdekken dat Hij met Zijn tedere zorg bij ons is.

J.N. Darby

God en Jezus?

Een open brief aan medegelovigen

Hoe kunnen we zo achteloos omgaan met Zijn Naam?

Aan de heilige en trouwe broeders in Christus overal: genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Heere Jezus Christus (Kol. 1:2). Ik schrijf deze open brief om ons te herinneren aan het voorrecht dat wij bezitten om de Naam van onze Heere en Redder uit te spreken met het liefdevolle respect dat Hij verdient. Laten we acht geven op de verheven Naam die de Vader Zijn Zoon gaf, na Zijn dood en opstanding, uit het citaat in vers 36 van Handelingen 2: 'Laat het hele huis van Israël dan zeker weten, dat God Hem zowel tot Heere als tot Christus heeft

gemaakt, deze Jezus, Die u hebt gekruisigd'. Ik ben van mening dat wij, die verlost zijn door Zijn kostbaar bloed, Hem niet eenvoudig 'Jezus' zouden moeten noemen, maar Hem behoren te eren met Zijn gepaste, meer volledige benamingen 'Heere Jezus Christus'.

Enkele jaren geleden hebben acht van ons een advertentie geplaatst om aandacht te vragen voor het onjuiste gebruik van Christus' naam. We lieten het refrein afdrukken van een veelzeggend lied uit 1970 (van Neil Enloe):

*For He is more than just a swear word,³
more than just an 'I don't care' word.
How can we use His name so recklessly?
The only hope is in this one word,
'Whosoever will may come' word.
He's more than just a swear word.
He's the precious Son of God!*

Een vraag om over na te denken

Gelukkig zullen maar heel weinig gelovigen Zijn naam gebruiken als een vloekwoord, maar de eerste vraag waarover de meesten van ons misschien nog nooit hebben nagedacht, is: gaan we er misschien een beetje achteloos mee om?

Het is te verwachten dat een niet-christen geen aandacht schenkt aan het gebod: 'U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken' (Ex. 20:7). Maar dit leidt tot een tweede vraag: wat doen wij, die door Zijn genade gered zijn, vaak zonder het te beseffen? Voordat we die vraag beantwoorden, is het belangrijk om eerst te kijken naar de betekenis van het woord 'ijdel'. In de context heeft het de betekenis van 'zonder werkelijke waarde, waar-

3 Want Hij is meer dan een scheldwoord...

deloos'. Geen enkele Christen kan ooit de Naam van Jezus⁴ als zonder werkelijke waarde, waardeloos, beschouwen! Maar mogelijk herkennen we wel dat het eerbiedige respect dat Zijn naam vereist, in de afgelopen twintig jaar behoorlijk is afgenomen, zelfs in die mate dat wij hem op een ijdele manier gebruiken.

Het gebruik van het woord 'God'

Wat zien wij tegenwoordig in de belijdende kerk? In de meeste gesprekken heeft het woord 'God' bijna de gezegende naam vervangen van Degene door Wie wij Hem leren kennen (Joh. 14:6-10). Zo vaak horen we uitspraken als: 'Ik wil God beter leren kennen', 'Ik wil God dienen' of: 'Kent u God?' Denk eens na over een Bijbelse reactie op deze uitspraken:

- 'Ik wil God beter leren kennen'.

Paulus zegt: 'Ik acht ook alles schade te zijn om de uitnemendheid van *de kennis van Christus Jezus, mijn Heere*' (Fil. 3:8).

- 'Ik wil God dienen'.

Denk eens na over de gepastheid van Paulus' eerdere woorden in die brief: 'Paulus en Timotheüs, *slaven van Christus Jezus*' (Fil. 1:1).

- 'Kent u God?'

De Schrift zegt: 'God, Die vroeger vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft aan het einde van deze dagen tot ons gesproken *in [de] Zoon*' (Hebr. 1:1).

Deze eenvoudige voorbeelden laten zien dat wij de gepaste Naam van onze Heere Jezus Christus zouden moeten gebruiken in plaats van alleen het woord 'God'. Bovendien moeten we beseffen dat het gebruiken van Zijn kostbare naam en titels ons afscheidt van vele valse geloofsgroeperingen die ook de naam van God claimen – maar met een heel andere betekenis!

⁴ Markus begint bijvoorbeeld met: 'Jezus Christus, de Zoon van God' (1:1) en Johannes noemt Hem de eerste keer 'Jezus Christus' (1:17).

Als we alleen 'Jezus' zeggen

Geliefde gelovigen, denk alstublieft eens na over de gedachte dat we de naam van de Heere ijdel zouden kunnen gebruiken door Hem op een te informele manier aan te spreken. Spreken we de naam van onze Redder vaak uit als alleen 'Jezus'? Zouden we niet Gods verklaring dat Hij Hem zowel tot Heere als tot Christus heeft gemaakt, eer moeten aandoen door Hem aan te spreken met Zijn respectvolle, door God gegeven en gepaste titel 'Heere Jezus Christus'?

Een eenvoudige reden dat wij dat niet doen, is dat de naam van Jezus ongeveer zeshonderd keer voorkomt in de Evangeliën. We raken als vanzelf gewend aan die informaliteit en identificatie. Maar een nauwkeurige beschouwing van de context maakt iets duidelijk wat vaak over het hoofd wordt gezien. Hoewel Mattheus, Markus, Lukas en Johannes de menselijke handen waren die de biografieën hebben opgeschreven, waren het heilige mensen door de Heilige Geest gedreven (2 Petr. 1:21)! Als de Auteur van de Schrift heeft de Heilige Geest, als de gelijkwaardige Persoon in de Godheid, het intrinsieke recht om de familiale Naam van Jezus te gebruiken.

Aan de andere kant lezen we zelden in de Evangeliën dat iemand Jezus Christus eenvoudig aanspreekt bij Zijn verlossende naam 'Jezus', wat eenvoudig 'Redder' betekent. De meeste mensen spreken Hem aan met 'Heere', soms met een andere van Zijn vele titels en zelfs met het dwingende 'Heere, Heere'. We zullen nog meer inzicht verkrijgen in de gepaste manieren om Hem aan te spreken uit de volgende paar (uit vele) voorbeelden:

- Petrus zei: 'U bent de *Christus, de Zoon van de levende God*' (Matth. 16:16).
- Twee lichamelijk blinde (maar geestelijk scherpzinnige) mannen riepen: 'Ontferm U over ons, *Heere, Zoon van David!*'

(Matth. 20:30) en spraken Hem daarna eenvoudig met 'Heere' aan (vs. 33).

- In Markus, waar de Heere wordt afgeschilderd als de volmaakte Dienstknecht, wordt Hij door demonen juist omschreven als 'de Heilige van God' (1:24).
- Een zekere overste noemde Hem 'Goede Meester' (Luk. 18:18).

We mogen nooit de prachtige verklaring vergeten die Thomas uitsprak toen hij erkende dat zijn Meester was opgestaan uit de dood. Hij zei niet: 'Jezus, bent U het!' maar: '*Mijn Heere en mijn God!*' (Joh. 20:28).

Het is geen wonder dat de meeste mensen in de Evangeliën die Hem herkenden in slechts enkele van Zijn vele heerlijkheden, zoals schepper, leraar en wonderwerker, Hem niet aanspraken met de naam 'Jezus' die Hem gegeven was, maar met 'Heere'.

Als we de geschiedenis van Christus' volgelingen nagaan in het boek Handelingen en de brieven, zien we dat de eerbiedige namen en titels van de Heere Jezus de overheersende manier vormen waarover gesproken wordt over Hem Die van Zichzelf zegt: 'Ik ben ... de levende; en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend' (Openb. 1:18). Hiermee werd de Zoon geëerd en het verlangen vervuld van onze Vader God Die, in de gelijkenis van de Heere in Lukas 20:13, bij Zichzelf overlegde: 'Wat zal ik doen? Ik zal mijn geliefde zoon sturen. Als zij deze zien, zullen zij mogelijk ontzag voor hem hebben' (HSV).

Maar 'Jezus' is toch Zijn aardse Naam?

Wij weten dat 'Jezus' de naam was die Hij kreeg bij Zijn vleeswording. Sommigen van ons denken daarom misschien dat wij die mogen gebruiken als Zijn persoonlijke, aardse benaming. Dat zou een redelijke overweging geweest kunnen zijn als wij twee-

duizend jaar geleden geleefd hadden, in de tijd dat Hij op deze aarde was. Maar Hij is ondertussen opgestaan uit de dood en verheerlijkt en is gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge (Hebr. 1:3)!

Laten we eens nadenken over een simpel feit betreffende aardse leiders. Staatshoofden kunnen, voordat ze waren opgeklimmen tot hun hoge positie, bij hun voornaam genoemd zijn – ‘Stephen’ (Canada), ‘Goodluck’ (Nigeria) en ‘Barack’ (VS) – en misschien bij hun bijnaam. Maar nu ze minister-president of president zijn van hun respectieve landen, is het niet gepast als wij hen op die manier aanspreken. Interessant genoeg zijn deze mannen slechts pionnen in de handen van Hem Die alle overheden instelt (Rom. 13:1). Het zou alleen maar hoogst gepast zijn wanneer wij Hem de eerbied geven van de namen die passen bij Zijn stand.

Mijn oproep

Ik vraag u oprecht te overwegen om over Hem te spreken als ‘Heere Jezus’, ‘de Heere Jezus Christus’ of bij voorkeur als ‘mijn Heere Jezus Christus’. Dit is nooit ‘ijdel’ of ‘achteloos’. Het is een voorrecht dat wij, als gelovigen, nu hebben en een verantwoordelijkheid die we op ons behoren te nemen. Daarmee erkennen we dat Hij de Heere is van ons leven, terwijl we getuigen tegenover de wereld om ons heen. We geven uitdrukking aan de waarheid van Zijn grootheid tegenover allen die spoedig hun knieën zullen moeten buigen en zullen belijden dat Jezus Christus Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader (Fil. 2:9-10).

**‘De genade van de Heere Jezus Christus
zij met uw geest. Amen’ (Fil. 4:23).**

Hank Blok

De tien plagen over Egypte

Auteur: D. Boom

De tien plagen die in Exodus 7-10 over Egypte kwamen, zijn uniek in de geschiedenis. Als Christenen kunnen we veel lessen trekken uit deze plagen. Ze laten ons Gods almacht zien en ook Zijn vastbeslotenheid om het doel te bereiken dat Hij voor ogen heeft: de verheerlijking van Zijn Naam in de verlossing van Zijn volk.

Vanuit het profetisch perspectief liggen er rijke lessen in de tien plagen. We doen er goed aan die ter harte te nemen.

Uitvoering: A5, hardcover, 104 pagina's.

Prijs: € 9,95

De tien plagen over Egypte

Hier moede en profetische lessen voor ons

Serie 'Bijbelse basis'

D. Boom

KOM! tienerkampen

kijk ook eens op:
www.komtienerkampen.nl

In de zomervakantie van 2022 hopen we opnieuw kampen aan te bieden voor verschillende leeftijdsgroepen. De jongens- en meisjeskampen hebben een compleet gescheiden programma en vinden opnieuw op twee gescheiden locaties binnen De Langenberg plaats.

Data kampweken 2022

Voor 2022 geven we alvast de data door, zodat deze in de agenda genoteerd kunnen worden.

Maandag 8 tot en met zaterdag 13 augustus 2022.

kamp 1: meisjes, 10-14 jaar

kamp 2: meisjes, 15-18 jaar

kamp 3: jongens, 10-14 jaar

kamp 4: jongens, 15-18 jaar

Noteer ze tijdig en houd er rekening mee met uw/je vakantieplanning!

Voor alles geldt: als de Heere wil en wij leven, mede afhankelijk van de dan evt. geldende maatregelen.

Nadenkertje

Ik heb geen tijd

Ik heb geen tijd.
Jij hebt geen tijd.
Hij heeft geen tijd.

Zo hebben we het vervoegen van werkwoorden geleerd. Weinig uitdrukkingen hebben we daarna zo vaak gebruikt als 'ik heb geen tijd'. We hebben allemaal haast en zeggen daarom vaak: ik kom nog weleens terug, ik heb nu geen tijd meer of morgen zal ik wel zien, vandaag kom ik er niet aan toe of mijn agenda is al vol voor elk uur van de hele week.

Neem nú de tijd om over uw tijden na te denken. Straks neemt God de tijd van u af en hebt u inderdaad 'geen tijd' meer. U hebt tijd genomen voor uw werk, gezin, zaken, studie en ontspanning, allemaal dingen die vergankelijk zijn en voorbijgaan. Alles moet u eenmaal achterlaten. Alleen uw ziel blijft.

Wat blijft, is belangrijker dan wat verdwijnt. Hebt u daarom de tijd genomen om aan het heil van uw ziel te denken? Hebt u zich erop bezonnen hoe u tegenover God staat? Hoelang heeft Hij al op u gewacht, omdat u 'geen tijd' had voor Hem? Het is nu de tijd dat Hij u Zijn liefde wil bewijzen. Hij wil niet dat u 'uit de tijd' gaat zonder met Hem verzoend te zijn.

Om u vergeving van zonden te kunnen geven, zond God Zijn Zoon Jezus Christus.

Beste lezer, geloof in de Heere Jezus en u zult behouden worden.